

Список використаних джерел

1. Кремень В.Г. Вища освіта і наука – пріоритетні сфери розвитку суспільства у XXI столітті // Вища школа. -2002. - № 4-5. - С. 3-33.
2. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / Наук. ред. укр. видання С.Ю. Ніколаєва // К.: Ленвіт, 2003.- 273 с.
3. Гришкова Р.О. Методика навчання англійської мови за професійним спрямуванням студентів нефілологічних спеціальностей / Р.О. Гришкова. – Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2015. - 220 с.
4. Игнатова И.Б. Коммуникативно-когнитивный подход в современной лингвометодике обучения РКИ / И.Б.Игнатова // Мир русского слова. – 2007. - №3. – С. 69-72.
5. Кабардов М.К. Типы языковых и коммуникативных способностей и компетенции / М.К.Кабардов, Е.В.Арцишевская // Вопросы психологии. - 2006. – №1. – С. 34-49.
6. Масленникова Н.Л. Коммуникативно-когнитивный подход как инновационный способ обучения курсантов вузов внутренних войск МВД иностранному языку // Вестник Санкт-Петербургского университета МВД России. – 2011. – Т 52. - №4. – С.195-198.
7. Проскуріна Я.І. Комунікативно-когнітивний аспект професійно-орієнтованого мовного навчання студентів медичного профілю / Я.І.Проскуріна // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. – 2012. - № 4 (22). – С. 327-334

В статтє рассматриваются преимущества внедрения коммуникативно-когнитивного подхода к обучению профессионального английского языка студентов нефилологических специальностей. Автором предложено определение коммуникативно-когнитивного подхода, выявлены его основные принципы, описаны принципы иноязычной подготовки студентов-нефилологов на основе коммуникативно-когнитивного подхода.

Ключевые слова: студенты нефилологических специальностей, коммуникативно-когнитивный подход, иноязычная подготовка.

The article is devoted to the problem of implementing a communicative-cognitive approach to teaching professional English of non-philological students. The author gives her own definition of this approach regarding it as a kind of educational process which combines conscious learning of the language and cooperation of students in organizing their communication and provides participation of each student in the roles of both an object and a subject of cognitive activity. Today in Ukrainian methodology the principles of a communicative-cognitive approach to teaching professional English are not systemized. As a rule scientists research principles of a communicative and cognitive approaches separately. The author of the article clears out its main psychological and methodological grounds and describes the principles of a foreign language training of non-philological students based on the communicative-cognitive approach. They are: learning a target language in the situations close to the real life with preserving all necessary attributes of an authentic speech. Principles of independency and personal activity are the cornerstones of the communicative-cognitive approach to teaching as well as the principles of speech and mental development. The other principles are: comparative and contrastive, prevailing of a dialogue speech, the principle of meaningful of all tasks performed in class and one of the main principles in the methodology of teaching foreign languages – that of a dominative role of exercises. It is proved that it is impossible to teach students a foreign language without constant training them in doing a lot of exercises. The teacher of English should organize the class activity in accordance with the students' professional interests and choose the situations for discussion which create opportunity for each student to express his or her own ideas. It is stressed that the role of an English teacher is to constantly encourage students in their desire to master their skills in reading, speaking, writing and comprehension by ear. It should be taken into consideration that non-philological students are mostly motivated to learn their professional disciplines and regard English as an additional subject. Their professional interests should be focused on during the English language classes.

Key words: students of non-philological specialties, communicative-cognitive approach, a foreign language training.

УДК 378:[371.124:811.111]:331.101.3

Мартин Наталія Володимирівна,
старший викладач,
Мукачівський державний університет

ЗМІСТ МОТИВІВ НАВЧАЛЬНО - ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Стаття присвячена вивченню типів та видів мотивації навчально-професійної діяльності вчителя англійської мови. У статті подано тлумачення понять «мотив» та «мотивація». Автором досліджено питання формування мотивації до професійної діяльності студентів вищих навчальних закладів. Запропоновано класифікацію типів навчально-пізнавальної діяльності. Виявлено види мотивів навчально-професійної діяльності. Відмічено зв'язок різних видів мотивів та рівнів професійної підготовки.

Ключові слова: мотив, мотивація, навчально-пізнавальна діяльність, навчально-професійна діяльність, типи мотивації, види мотивації.

Постановка проблеми. Проблема мотивації професійної діяльності набуває дедалі більшого значення у теорії та методиці фахової підготовки майбутніх вчителів англійської мови, оскільки і результат, і процес засвоєння ними знань значною мірою залежать від залученості до навчального процесу та зацікавленості тих, хто навчається. Актуальність дослідження зумовлена тим, що мотиваційний аспект, який є основою будь-якої діяльності, в тому числі, і навчальної та педагогічної, завжди хвилював свідомість людства з найдавніших часів розвитку суспільства і залишається у центрі уваги й до сьогодні, як у сучасній вітчизняній, так і в зарубіжній психології та педагогіці [1; 6].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасний

дослідник Є. Льїн, аналізуючи різні підходи до визначення поняття «мотив», зазначає, що мотив – це не будь-яке спонукання, яке виникає в організмі, а лише внутрішньо усвідомлене спонукання, яке стимулює людину до дії та вчинків [3, с. 68]. Значний здобуток у створенні та розвитку теорій мотивації внесли й українські вчені М. Вольський, Г. Цехановецький, М. Туган-Барановський та ін. Так, одну з перших у світі класифікацій потреб розробив М. Туган-Барановський. Він чітко розділив їх на п'ять груп: фізіологічні, статеві, симптоматичні інстинкти та потреби, альтруїстичні, потреби практичного характеру. Особливого значення в мотиваційних процесах вчений надавав психологічним почуттям, трудовим традиціям, моральним і

релігійним поглядам [3].

Суттєву увагу українські дослідники мотивації С. Павлютенков та В. Ярошенко приділили концепції формування мотивів вибору професії. Так, С. Павлютенков зауважує, що одним з важливих завдань виховання людини – є формування у неї системи розумних потреб, які узгоджуються з соціально-економічними умовами життя суспільства [9].

Серед сучасних українських дослідників теорій мотивації виділяється фахівець в галузі мотивації та психотренінгів С. Занюк, який наголошує, що «мотивація» - це сукупність спонукаючих чинників, що викликають активність особистості та визначають напрям її діяльності. Спонукаючі чинники вчентий розділяє на два самостійних класи: потреб та інстинктів як джерел активності та мотивів як причин, що визначають спрямованість поведінки або діяльності [11].

Мета статті - визначення типів та видів мотивації навчально - професійної діяльності майбутнього вчителя англійської мови.

Результати дослідження. На думку А. Маркової, мотив у навчанні є спрямованістю особистості на окремі сторони навчальної роботи, яка пов'язана із внутрішнім ставленням особистості до неї. Вона також підкреслює, що навчальна мотивація складається з ряду спонукань, які постійно змінюються і вступають у нові зв'язки один з одним. Таким чином, становлення мотивації – це не просто зростання позитивного або посилення негативного ставлення до навчання, а й ускладнення структури мотиваційної сфери, спонукань, які входять до неї, поява нових, більш зрілих, інколи суперечливих відношень між ними [5, с. 116].

У сучасних дослідженнях висвітлено різні сторони проблеми формування позитивної мотивації навчально-пізнавальної діяльності у ВНЗ (Г. Мухіна, А. Мечников, С. Бобровицька), виявлено динаміку змін мотивів на різних курсах (Н. Бордовська, А. Реан, П. Якобсон), виділені умови, які сприяють формуванню у студентів позитивної мотивації до навчально-пізнавальної діяльності (Н. Волков, С. Занюк).

Дослідження Л. Помиткіної мотивації до навчання та професійної діяльності особистості показали, що студенти 1-3 курсів не мають остаточної впевненості щодо професійного вибору, не володіють навичками професійного та особистісного зростання належним чином [8]. Це означає, що основне стратегічно життєве рішення щодо професійного самовизначення остаточно не прийняте і, відповідно, стратегія досягнення ще не вибудована.

Різні мотиви здійснюють різний вплив на результати діяльності, тобто на її ефективність. Таким чином, важливою умовою підвищення ефективності професійної підготовки майбутніх учителів англійської мови є формування у них стійкої мотивації до професійної педагогічної діяльності. Наукові дослідження засвідчують, що мотивація здійснює значний вплив на професійну діяльність учителів, успішність учнів та ефективність функціонування освітньої системи в цілому. Теоретичне обґрунтування даної проблеми знаходимо у працях стародавніх філософів, вітчизняних і зарубіжних психологів та педагогів. Аналіз наукової літератури дає підставу стверджувати, що сьогодні в багатьох зарубіжних країнах та й в Україні зокрема є досить вагомі досягнення в дослідженні проблеми формуванні мотивації професійної педагогічної діяльності майбутніх учителів англійської мови.

Важливо зазначити, що науковці розглядають навчальну діяльність як полімотивовану. Прийнято виділяти три види джерел активності: внутрішні, зовнішні й особистісні. До внутрішніх джерел навчальної мотивації відносять пізнавальні та соціальні потреби (прагнення до соціально схвалюваних дій і досягнень). Зовнішні джерела навчальної мотивації визначаються умовами життєдіяльності особистості, до яких відносяться вимоги, очікування та можливості. Вимоги пов'язані з необхідністю дотримання соціальних норм поведінки,

спілкування та діяльності. Очікування характеризують відношення суспільства до учіння як норми поведінки, що приймаються людиною і дозволяють переборювати труднощі, пов'язані зі здійсненням навчальної діяльності. Можливості – це об'єктивні умови, які необхідні для розгортання навчальної діяльності. До числа особистісних джерел належать інтереси, потреби, установки, ідеали, стереотипи, які обумовлюють прагнення самовдосконалення, самоствердження і самореалізації у навчальній та інших видах діяльності.

На основі зазначених вище джерел активності виділяють [7] такі групи мотивів:

- соціальні (усвідомлення соціального значення учіння, розуміння особистісно-розвивального значення учіння, потреба в розвитку світогляду і розуміння навколишнього світу, тощо);

- пізнавальні (інтерес до отримання знань, допитливість, прагнення до розвитку пізнавальних здібностей, отримання задоволення від інтелектуальної діяльності тощо);

- особистісні (почуття власної гідності і честю, прагнення користуватись авторитетом серед однолітків, наслідування референтних однокурсників та однокласників).

Під кутом зору нашого дослідження особливий інтерес щодо видів мотивації навчально – професійної діяльності становлять праці А. Маркової, П. Якобсона, Л. Фрідмана, Р. Немова та ін.

- соціальні та пізнавальні (В. Апелът, М. Божович, А. Маркова);

- позитивні та негативні (А. Маркова, Р. Якобсон);

- усвідомлені та неусвідомлені (Р. Немов);

- внутрішні та зовнішні (Л. Фрідман, П. Якобсон) [Маркова].

На думку А. Маркової [5], можна виділити пізнавальні та соціальні мотиви. До пізнавальних мотивів відносяться власний розвиток у процесі навчання, діяльність разом з іншими і задля інших, пізнання нового, невідомого; до соціальних – розуміння необхідності навчання для подальшого життя, процес навчання як можливість спілкування, схвалення з боку значущих людей. Вони є цілком природними і корисними в навчальному процесі, хоч їх не можна віднести повністю до внутрішніх форм навчальної мотивації.

Вивчення проблеми показує, що у психолога використовують класифікацію навчальних мотивів з точки зору їхнього особистісного значення та функції, яку вони виконують у системі навчальної мотивації. Виділяють мотиви змістоутворювальні, які є не лише спонукачами діяльності, але й додають їй особистісного смислу, і мотиви-стимули, які діють паралельно з першими і служать додатковими спонукачами [5].

Варто відзначити, що В. Апелът виділив такі мотиви навчання: соціальні (почуття обов'язку і відповідальності, усвідомлення соціальної значущості навчання, прагнення зайняти певну позицію в стосунках з оточуючими, отримати їхнє схвалення); пізнавальні (орієнтація на оволодіння новими знаннями, закономірностями, орієнтація на засвоєння засобів одержання знань); комунікативні (спілкування з однолітками, дорослими); мотиви саморегуляції (орієнтація на одержання додаткових знань і побудову спеціальної програми самовдосконалення)[4].

Не можна не відмітити погляди Є. П. Ільїна [3, с. 253-270], який наводить класифікацію П. Якобсона, що виділяє декілька типів мотивації, пов'язаних із результатами навчання:

- мотивація, яку умовно можна визначити як «негативну», – спонукання студента, викликані усвідомленням певних незручностей і неприємностей, які можуть виникнути, якщо він не буде вчитися (докори з боку батьків, вчителів, однокласників). Така мотивація не призводить до успішних результатів навчання;

- мотивація, яка має «позитивний» характер, але також пов'язана з мотивами, які сформовано не в самій діяльності. Ця мотивація виступає у двох формах. В одному випадку така позитивна мотивація визначається вагомими для особистості

соціальними прагненнями (почуття обов'язку перед близькими). Інша форма мотивації визначається вузькоособистісними мотивами: схвалення з боку оточуючих, шляхи досягнення особистісного благополуччя;

– мотивація, яка лежить в основі навчальної діяльності (мотивація, безпосередньо пов'язана з цілями навчання, задоволенням допитливості, переборенням перешкод, інтелектуальною активністю).

На нашу думку, поведінка, діяльність викладача та студента може зумовлюватися різними мотивами. Зокрема, розглянемо види мотивів навчально – професійної діяльності залежно від змісту діяльності та залежно від характеру активності (спрямованості активності) людини у системі соціальних стосунків (див. 1) [2].

Таблиця 1.

Види мотивів навчально – професійної діяльності

№ п/п	Види мотивів	Характеристика мотиву
Залежно від змісту діяльності		
1.	Професійні мотиви	Пов'язані з певною професійною діяльністю, прагненням досконали оволодіти майбутньою професією, стати висококласним фахівцем.
2.	Пізнавальні мотиви	Пов'язані з прагнення оволодівати новими знаннями та способами пізнавальної діяльності.
3.	Широкосоціальні мотиви	Пов'язані з бажанням зайняти певну позицію, роль у суспільстві, підвищити свій соціальний статус, престижність.
4.	Вузькосоціальні мотиви	Пов'язані з бажанням спілкуватися, прагнення мати статус у конкретній соціальній групі.
5.	Процесуально – змістові мотиви	Пов'язані з орієнтацією на процес і зміст діяльності.
6.	Матеріальні мотиви	Пов'язані з можливістю забезпечити себе високою заробітною платою
7.	Мотиви досягнення	Пов'язані з прагненням досягти високих результатів і майстерності в діяльності, бажання успіху в досягненні поставлених цілей.
8.	Утилітарні мотиви	Пов'язані з прагненням отримати безпосередні переваги чи уникнути небезпеки

Поряд із різними типами та видами навчальних мотивів дослідниками розглядається їхній внесок у забезпечення навчальної діяльності. Диференціація навчальних мотивів на певні види досить часто має основою саме їхню регулятивну роль. Надалі розглянемо уявлення, які відображають роль провідних мотивів у навчальній діяльності.

Вивчення праць науковців Є.Савонько, Н.Симонова показує, що вони продовжили дослідження Б.Додонова [10], і виділили чотири мотиваційні орієнтації (на процес, результат, оцінку викладачем й уникнення неприємностей), які разом з іншими компонентами навчальної мотивації визначають напрям, зміст і результат навчальної діяльності. На їхню думку, особливості зв'язків між мотиваційними орієнтаціями дозволяють виділити їхні дві істотні характеристики: по-перше, стабільність зв'язків (за критерієм щільності) між орієнтаціями на процес і результат, з одного боку, і орієнтаціями на «оцінку викладачем» й «уникнення неприємностей», з іншого, тобто відносно незалежність їх від умов навчання. По-друге, варіабельність зв'язків (за критерієм домінування й «питомою вагою») залежно від умов навчання (наприклад, тип вузу – мовний/немовний), особливостей навчальної програми, зокрема її цільових установок, тощо. Цими авторами встановлено (на достовірному рівні значущості) позитивний зв'язок мотиваційних орієнтацій з навчальною успішністю студентів. Найсильніше пов'язаними з успішністю виявилися орієнтації на процес і на результат, менш сильно – орієнтація на оцінку викладачем. Зв'язок орієнтації на запобігання неприємностям з успішністю є слабкою.

Важливо зазначити, що К.Патяєва [10] розділяє види навчальної мотивації на основі різних типів ситуацій навчання:

– мотивація заданого навчання, що базується на діях, які учневі наказали виконати. Задане навчання характерне для «виконавців», які не вміють самостійно визначити загальний напрям своїх дій;

– мотивація стихійного навчання базується на діях учня «за бажанням», що спираються на його природну допитливість. На думку автора, такий тип навчання може виявитися нестабільним і

безсистемним, тому що не вчить ставити певні цілі й досягати їх, переборювати труднощі на шляху їх досягнення;

– мотивація самообумовленого навчання. Здатність учня до самовизначення містить усвідомлення своїх мотивів і цінностей, уміння приймати рішення в ситуації конфлікту інтересів, формулювати свою позицію, обґрунтовувати й відстоювати її, приймати рішення з урахуванням різних позицій, діяти цілеспрямовано.

Вивчення психолого – педагогічної літератури показує, що досить велику кількість видів мотивів навчально – професійної діяльності побудовано за принципом їхнього розділення на внутрішні й зовнішні мотиви.

У дослідженні психолого-педагогічних особливостей мотивів навчальної діяльності студентів різних вузів О.Чаденкової [10] визначено, що мотиви навчальної діяльності як психологічний феномен можуть змінюватися стихійно і цілеспрямовано, але найчастіше залежать від статево-вікових, інтелектуальних й особистісних особливостей студентів, а також від професійної спрямованості вузу. У вищих навчальних закладах у процесі входження студента у навчальну діяльність може відбуватися виокремлення провідних мотивів навчальної діяльності, які значною мірою відрізняються в юнаків і дівчат. Дівчатам більш властиві ціннісні чинники, юнакам – чинники саморегуляції.

Таким чином відмітимо, що позитивно на процес професійної підготовки впливають мотиви, які базуються на інтересі до професії, мотиви розвитку особистості й навчально-пізнавальні мотиви, негативно впливають просоціальні й інфантильні мотиви. Групи матеріальних і соціальних мотивів можуть мати як позитивний, так і негативний вплив. Недостатній рівень професійної підготовки випускників вузів багато в чому детермінований порівняно невисоким рівнем мотивації студентів, заснованої на інтересі до професії й розвитку особистості, що пов'язано з домінуванням мотивів, які акцентують увагу студентів на передбачуваних матеріальних і соціальних перевагах обраної професії [4].

На думку А.Маркової, висока задоволеність можлива, в

основному, при перевазі внутрішньої мотивації педагогічної діяльності. Якщо переважає зовнішня мотивація, то педагогічна діяльність стає просто засобом для досягнення чого-небудь, не будучи самоціллю; даний засіб виступає як обов'язок до чогось зовнішнього, як ціна за придбання благ, необхідних людині. Внутрішня мотивація педагогічної діяльності не тільки стимулює вдосконалення професійної майстерності, але також є джерелом розвитку як учителя, так й учнів. Зовнішня мотивація не стимулює належною мірою професійного розвитку педагога, перетворює працю в діяльність, що відбувається під тиском зовнішньої необхідності [5].

До цінних мотивів педагогічної діяльності також відносяться чесне й сумлінне виконання професійних функцій (професійна честь), усвідомлення високої місії вчителів, почуття професійного й громадянського обов'язку, захопленість предметом і задоволення від спілкування з дітьми, любов до дітей, відповідальність за виховання дітей тощо [4].

Висновки і перспективи подальших досліджень. Відмітимо, що на шляху професіоналізації майбутнього фахівця відбуваються вагомі зміни в його мотиваційній сфері, причому важливим етапом є момент «прийняття» професії і отримання

особистісного «вищого» смислу в майбутній професійній діяльності. Тоді навчальна діяльність студента отримує для нього більшу привабливість й стимулює його активність в отриманні знань саме в цій професії.

Так, у майбутніх вчителів на першому місці знаходяться професійні мотиви, на другому – комунікативні, на третьому – творчі, а на четвертому – навчально-пізнавальні, далі ідуть мотиви соціальні, престижу і уникнення невдач. Основна різниця між студентами, які отримують різні спеціальності, полягає в тому, що творча мотивація у студентів вчителів стоїть на третьому місці, тоді як у майбутніх соціальних робітників займає шосте місце. Разом із професійними й навчально – пізнавальними мотивами, провідними в період навчання у ВНЗ у студентів є комунікативні мотиви (перше місце – у соціальних працівників й друге – у психологів).

Перспективою подальших досліджень вважаємо розробку системи мотивації професійної діяльності вчителів англійської мови, що послужить практичним підґрунтям для вдосконалення їхньої професійної компетентності.

Список використаних джерел

1. Bem S. Gender schema theory: a cognitive account of sex typing / S. Bem. – 1981. – P. 354-364.
2. Зайцева І. В. Репрезентація мотивації учіння як важливого чинника формування особистості / І. В. Зайцева // Проблеми гуманізації навчання та виховання у вищому навчальному закладі освіти: зб. статей за матеріалами ІХ Ірпінських міжнародних педагогічних читань: в 2 ч. – Ірпінь : Нац. ун-т ДПС України, 2011. – Ч. 1. – С. 283–295.
3. Ильин Е. П. Мотивация и мотивы / Е. П. Ильин. – СПб. : Питер, 2000. – 512 с.
4. Компетентність саморозвитку фахівця: педагогічні засади формування у вищій школі / [за ред. Н. В. Кічук]. – Ізмаїл : ІДГУ, 2007. – 236 с.
5. Маркова А. К. Психология профессионализма / А.К. Маркова. – М., 1996. – 308 с.
6. Маслоу А. Мотивация и личность / А. Маслоу. – Москва, 1998. – 352 с.
7. Пометун О.І. Енциклопедія інтерактивного навчання / Пометун О. І. - К., 2007. – 144 с.
8. Помиткіна Л. В. Психологія прийняття особистістю стратегічних життєвих рішень: монографія / Л. В. Помиткіна. – К. : Кафедра, 2013. – 381 с.
9. Фаст О. Л. Формування мотивації учіння майбутніх вчителів в умовах особистісно-орієнтованої освіти / О. Л.Фаст // Нові технології навчання. - 2008. - №54. - С. 26-31.
10. Реутська О. Особливості розвитку професійної мотивації у студентів педагогічного ВНЗ / О. Реутська // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/VKhnpu_psykol/2011_38/19.html
11. Управлінська діяльність в загальноосвітньому навчальному закладі в умовах профільного навчання [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://do.gendocs.ru/docs/index-371848.html?page=8>

Статья посвящена изучению типов и видов мотивации учебно-профессиональной деятельности учителя английского языка. В статье представлены понимание понятий «мотив» и «мотивация». Автором исследованы вопросы формирования мотивации к профессиональной деятельности студентов высших учебных заведений. Предложена классификация типов учебно-познавательной деятельности. Выявлены виды мотивов учебно-профессиональной деятельности. Отмечено связь различных видов мотивов и уровней профессиональной подготовки.

Ключевые слова: мотив, мотивация, учебно-познавательная деятельность, учебно-профессиональная деятельность, типы мотивации, виды мотивации.

The article aims at defining the types and kinds of educational and professional activity of the English teacher. The notions of motive and motivation have been analyzed. The article studies the problem of the formation of motivation to professional and pedagogical activity of university students. The types of motivation to teaching and learning have been classified. The kinds of motives of educational and professional activity have been studied. The problem of motivation of professional activities has become increasingly important in the theory and methods of professional training of future English teachers since both the result and the process of assimilation of knowledge largely depend on the involvement of the teachers into the educational process and the sphere of their interests. Various motives carry different effects on the results of the activities, that is its effectiveness. Thus, an important condition for improving the efficiency of training of future English teachers is forming their sustainable motivation for professional educational activities. Scientific studies show that motivation makes a significant influence on the professional work of teachers, their pupils' achievements and efficiency of the educational system as a whole. It has been noted that on the way of their professionalization future teacher overcome significant changes in their motivational sphere, where an important step is the moment of «decision making» and getting a personal «higher» meaning to their future careers. It has been proved that the motives of future teachers appear in the following succession: professional, communicative, creative, teaching and learning, social, motifs of prestige and avoiding of failures. As the prospect of further research we consider developing a system of professional motivation of English teachers, which will serve as a practical basis for further improvement of their professional competence.

Key words: motive, motivation, training and educational activities, educational and professional activities, types of motivation, types of motivation.